

בש"פ 1470/18 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1470/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. פלוני
2. פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם התאריך: י"ב אדר, תשע"ח (27.2.2018)

בשם המבקשת: עו"ד דגנית כהן ויליאמס

בשם המשיבים: עו"ד רמי עותמאן

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיבים מיום 28.2.2018 מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ב-1996, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין, לפי המוקדם.

2. כתב אישום המתוקן, מיום 12.6.2017, מייחס למשיבים עבירות של מעשה סדום, לפי סעיף 347(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה סדום במשפחה, לפי סעיף 351(א), 345(ב)(1), ו-345(א)(1) לחוק; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

3. כעולה מכתב האישום, וכפי שנטען על-ידי המבקשת, המשיבים, אב ובנו, ביצעו את העבירות המיוחסות להם כלפי קטין, יליד 2000, קרוב משפחתם (להלן: המתלונן). משהלה התנגד למעשים, נהגו לקשור את ידיו ורגליו, וכן להכותו. בנוסף, נהגו המשיבים לאיים על המתלונן כי אם לא יקיים עימם יחסי מין, הם יביישו אותו בפני בני משפחתו, ויספרו כי גנב מהם כסף. המשיב 2 אף איים על המתלונן כי יכה אותו וישלח אנשים להורגו.

המעשים המיוחסים למשיבים בוצעו במספר רב של הזדמנויות במשך כמעט חמש שנים.

4. בית משפט קמא (השופט מ' ברעם), אשר דן בקיומן של ראיות לכאורה לצורך הבקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים, קבע בהחלטתו מיום 29.6.2017, כי "קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת להוכחת העבירות" המיוחסות למשיבים, וכי קיימת עילת מעצר, כנדרש לצורך הליך זה. יחד עם זאת, בשים לב לגילו של המשיב 1, שהיה קטין בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו, ולנוכח היעדר עבר פלילי למשיבים, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר בעניינם, אשר יבחן האם ניתן לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר.

5. מתסקירי המעצר מיום 18.7.2017, עולה כי שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להמשך התנהגות מינית פוגענית מצד המשיב 1, וכי ביחס לשני המשיבים לא ניתן לשלול "משיכה מינית סוטה פדופילית" מצידם. כמו כן, לאחר שבחן את המפקחים שהוצעו, בא שירות המבחן לכלל מסקנה כי יקשה עליהם למלא את תפקידם כנדרש, שכן להערכתו הם יתקשו לזהות בעייתיות בהתנהלותם של המשיבים. לכן לא המליץ שירות המבחן על שחרור המשיבים לחלופת מעצר.

6. בדיון שהתקיים ביום 20.7.2017, הורה בית המשפט על עריכת תסקירים משלימים לבחינת האפשרות לשחרר את המשיבים לחלופות מעצר אחרות, ובכלל זה שחרורם בתנאי פיקוח אלקטרוני. לאחר שהוגשו התסקירים, ולאחר שמיעת טיעוני באי כוח הצדדים, נשללה אפשרות זו על ידי בית משפט קמא (השופט ח' מאק קלמנוביץ'), בהחלטתו מיום 14.8.2017, בין היתר בשל החשש להשפעה על מצבו הנפשי של המתלונן והחשש להפעלת לחצים ואיומים עליו ועל בני משפחתו.

ערר שהוגש לבית משפט זה (השופטת ע' ברון) נמחק, בהמלצת בית המשפט ובהסכמת הצדדים, בהחלטה מיום 21.8.2017 (בש"פ 6526/17).

8. ביום 19.2.2018 הגישה המבקשת את הבקשה להארכת מעצרו של המשיבים מעבר לתשעה חודשים, היא הבקשה שלפניי.

9. המשך שמיעת הראיות נקבע תחילה ליום 8.3.2018, אך נדחה ליום 24.3.2018. בדיון שנערך לפניי היום, ציינה באת כוח המבקשת כי אומנם המתלון השלים את עדותו בפני בית משפט קמא, ואולם המאמצים להעיד את הוריו עלו עד עתה בתוהו, משלא התייצבו למתן עדותם, אף שהוצא להם צו הבאה. באת כוח המבקשת הדגישה, כי בעבר, לפני זימונם למתן עדות, מסרו הורי המתלון כי הם חוששים להעיד וציינה כי הניסיונות לאתרם לא צלחו.

עדות הורי המתלון נדרשת, כך צוין, על מנת שתהווה חיזוק וסיוע, כהגדרת באת כוח המבקשת.

יחד עם זאת, הבהירה באת כוח המבקשת כי היה ולא יאותרו הורי המתלון לצורך מתן עדותם במועד הקבוע להמשך שמיעת הראיות, תוותר המבקשת על עדותם, ואף תסכים לשחרורם של המשיבים לחלופת מעצר.

10. למרות הבהרה זו, התנגד בא כוח המשיבים להארכת המעצר המבוקשת. לטענתו, בנסיבות הענין יש בחלופת המעצר שהוצעה, בצירוף אזוק אלקטרוני, כדי לספק מענה הולם.

11. המסכת הראייתית הלכאורית התלויה בעניינם של המשיבים היא נכבדה ביותר, ויש בה כדי להצביע על חומרתם הרבה של המעשים המיוחסים למשיבים. עניינם של המשיבים נבחן בשתי הזדמנויות שונות על-ידי שניים משופטיו של בית משפט קמא, אשר הדגישו את המסוכנות הנשקפת מהם ואת הצורך בהגנה על המתלון. על כך, יש להוסיף, לטעמי, גם את הצורך בהגנה על הוריו, החוששים למסור עדות בשל החשש שיבולע להם ולמשפחתם.

12. אני סבור כי על המבקשת לעשות כל מאמץ להביא את הוריו של המתלון למתן עדות, ואין להסכים עם הימנעותם ממתן עדות רק בשל החשש ואיומים המופנים כלפיהם.

לצד זאת, המתווה אשר הוצע על-ידי באת כוח המבקשת בדבר אפשרות שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר, בשל הנסיבות המיוחדות, היה והורי המתלון לא יאותרו לצורך מתן עדות, יש בו כדי ללמד על הגינות רבה כלפי המשיבים. על כך יש להוסיף כי ממילא תלויה ועומדת בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של בית משפט קמא בענין אפשרות השחרור לחלופת מעצר, שהגישו המשיבים.

בנסיבות אלה לא מצאתי כל טעם בהתנגדות בא כוח המשיבים להארכת המעצר המבוקשת עתה, כאשר ממילא עניינם אמור להיות נדון תוך פרק זמן קצר יחסית, הן על-ידי בית משפט קמא בבקשה לעיון חוזר הן בהליך העיקרי התלוי ועומד נגדם.

13. לנוכח כל האמור לעיל, ובשל העובדה כי מדובר בבקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, אני סבור כי דין הבקשה להתקבל. לפיכך, אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים מיום 28.2.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 6480-05-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב באדר התשע"ח (27.2.2018).

ש ו פ ט
